

Queridos diocesanos:

Además de celebrar este domingo el segundo de Adviento tenemos los cristianos un recuerdo especial hacia la Virgen María. Es el 8 de diciembre, solemnidad de la Inmaculada Concepción. Una fiesta muy significativa para la Iglesia y muy querida para la llamada religiosidad popular. Nos alegra y conmueve contemplar al Papa depositar un ramo de flores a los pies de la imagen de la Virgen en la plaza de España en Roma y saber que una gran cantidad de instituciones que la tienen como Patrona la celebran con múltiples manifestaciones religiosas y culturales que ofrecen al resto de la sociedad. Nos congratulamos con ello y pedimos que aumente cada día más la devoción y la cercanía de las comunidades cristianas a la Madre de Jesús que, como todos sabéis, tiene un lugar preferente en la historia de la salvación en la que se hacen visibles las relaciones de Dios con toda la humanidad. Patriarcas y profetas, reyes y jueces en el Antiguo Testamento y apóstoles, mártires y santo con variados carismas en el Nuevo Testamento y en la historia de la Iglesia son auténticos testigos de la presencia de Dios en la vida de los seres humanos. El punto culminante de este proceso histórico es la vida de Jesucristo, manifestación definitiva de Dios en nuestro mundo. Y la madre, María, conserva un puesto privilegiado como portadora de su Hijo.

Os ruego que todos vosotros tengáis en cuenta esta situación eminente de María y la tengáis siempre como intercesora de todas las gracias que nos llegan del Padre Dios y de su Hijo Jesús. Sabemos que para los católicos es fácil y cómodo hablar de la Virgen; lo atestigua la enorme cantidad de poetas y escritores, músicos y pintores que lo han hecho a lo largo de los siglos o también nuestra propia experiencia personal de invocación y petición a lo largo de nuestra existencia. Al mismo tiempo observamos cierta molestia si nuestras palabras suenan a repeticiones o, lo que es peor, a banalidades. Me gustaría guardar cierto equilibrio en este breve escrito conmemorativo situándolo en este momento histórico de la vida de la Iglesia en la que se acumulan los acontecimientos y en todos ellos hay una clara referencia a la Virgen María.

El pasado mes de mayo el Papa publicó la Bula de convocatoria del **Jubileo del año 2025**. Afirma en el número 24: “La esperanza encuentra en la Madre de Dios su testimonio más alto. En ella vemos que la esperanza no es un fútil optimismo sino un don de gracia en el realismo de la vida”. No en balde el Año Jubilar recuerda que todos somos peregrinos de la esperanza por ello cita a María como Madre de la esperanza, como Estrella del Mar en la que ponían sus ojos los que surcaban los mares o los grandes santuarios marianos que abundan en el orbe católico.

La Asamblea General Ordinaria del **Sínodo** se desarrolló durante el pasado mes de octubre. Ha ocupado este acontecimiento muchos meses de trabajo, oraciones, diálogos y propuestas por parte de los participantes directos y por todas las comunidades católicas. En el documento conclusivo podemos leer: “Incorporados a este Pueblo por la fe y el Bautismo, somos sostenidos por la Virgen María, ‘signo de esperanza segura y de consuelo’ (núm. 17)”.

También en octubre el Papa publicó una carta encíclica titulada **Dilexit nos –Nos amó-**. El contenido central de ese escrito es el amor de Dios a la humanidad teniendo como referente el Corazón de Jesús. En el número 176 alude a la Madre: “La devoción al Corazón de María no pretende debilitar la única adoración debida al Corazón de Cristo sino estimularla”.

Quiera el Señor que nuestras comunidades tengan siempre presente la claridad y la limpieza de la Madre de Dios que nos ama e intercede por todos.

Con mi bendición y afecto

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.

Estimats diocesans:

A més de celebrar aquest segon diumenge d'Advent, els cristians tenim un record especial cap a la Mare de Déu el dia 8 de desembre perquè és la solemnitat de la Immaculada Concepció, una festa molt significativa per a l'Església i molt celebrada per l'anomenada religiositat popular. Ens alegra i commou contemplar el Papa ofrenar un ram de flors als peus de la imatge de la Mare de Déu a la plaça d'Espanya, a Roma, i saber que una gran quantitat d'institucions que la tenen com a Patrona la celebren amb múltiples manifestacions religioses i culturals que ofereixen a la resta de la societat. Ens en congratulem i demanem que augmenti cada dia més la devoció i la proximitat de les comunitats cristianes a la Mare de Jesús que, com tots sabeu, té un lloc preferent en la història de la salvació en la qual es fan visibles les relacions de Déu amb tota la humanitat. Patriarques i profetes, reis i jutges en l'Antic Testament, i apòstols, màrtirs i sants amb carismes diversos en el Nou Testament i en la història de l'Església són autèntics testimonis de la presència de Déu en la vida dels éssers humans. El punt culminant d'aquest procés històric és la vida de Jesucrist, manifestació definitiva de Déu en el nostre món. I la mare, Maria, conserva un lloc privilegiat com a portadora del seu Fill.

Us demano que reconegueu aquesta situació rellevant de Maria i la tingueu sempre com a intercessora de totes les gràcies que ens arriben del Pare Déu i del seu Fill Jesús. Sabem que per als catòlics és fàcil i còmode parlar-ne, com ho testifica l'enorme quantitat de poetes i escriptors, músics i pintors que ho han fet al llarg dels segles, i també la nostra pròpia experiència personal d'invocació i petició al llarg de la nostra existència. Al mateix temps observem una certa molèstia si les nostres paraules sonen com a repetides o, encara pitjor, com a banalitats. M'agradaria guardar un cert equilibri en aquest breu escrit commemoratiu situant-lo en aquest moment històric de la vida de l'Església en la qual s'acumulen els esdeveniments i en tots ells hi ha una clara referència a la Mare de Déu.

El mes de maig passat el Papa va publicar la Butlla de convocatòria del **Jubileu de l'any 2025**. Afirmar en el número 24: “L'esperança troba en la Mare de Déu el seu testimoni més alt. En ella veiem que l'esperança no és un fútil optimisme sinó un do de gràcia en el realisme de la vida”. No endebades l'Any Jubilar recorda que tots som pelegrins de l'esperança, i per això cita Maria com a Mare de l'esperança, com Estrella de la Mar -a la qual dirigien la seva mirada els mariners- i fa referència als grans santuaris marians que hi ha en el món catòlic.

Durant el mes d'octubre es va desenvolupar l'Assemblea General Ordinària del **Sínodo**. Aquest esdeveniment ha ocupat molts mesos de treball, oracions, diàlegs i propostes per part dels participants directes i de totes les comunitats catòliques. En el document conclusiu podem llegir: “Incorporats a aquest Poble per la fe i el Baptisme, som sostinguts per la Mare de Déu, ‘signe d'esperança segura i de consol’ (núm. 17)”.

També l'octubre passat el Papa va publicar una carta encíclica titulada “**Dilexit nos**” (“Ens va estimar”). El contingut central d'aquest escrit és l'amor de Déu a la humanitat tenint com a referent el Cor de Jesús. En el número 176 al·ludeix a la Mare: “La devoció al Cor de Maria no pretén afeblir l'única adoració deguda al Cor de Crist, sinó estimular-la”.

Que el Senyor vulgui que les nostres comunitats tinguin sempre present la claredat i la puresa de la Mare de Déu que ens estima i intercedeix per tothom.

Amb la meva benedicció i afecte.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.